

عنوان مقاله:

وارسی زندگی در ارتفاع و تاثیر آن بر سلامت انسان

محل انتشار:

نشریه علمی پژوهش در مهندسی عمران و معماری ایران، دوره 6، شماره 21 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدرضا کشن روستا - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه غیاث الدین جمشید کاشانی، آبیک، ایران.

سیده ارتینا احسانی اسگوئی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه غیاث الدین جمشید کاشانی، آبیک، ایران.

خلاصه مقاله:

رابطه لاینفک انسان و طبیعت، سیرکولاسیونی دوسویه است که می توان بیان داشت هریک زیرمجموعه دیگری بوده و هردو زیرمجموعه کل می باشند. در بعدی دیگر، انسان بر روی زمین خلق شده است و عملکرد فیزیک و فرا فیزیکش منوط به زندگی بر روی زمین است. ارتباط مشروح، در بازه شکل گیری انقلاب صنعتی و تبدیل علم لاهوتی به ناسوتی به معنای هدف، فاقد ارزش و خانه فضایی مفرد از زمین تعریف شد. تعیین موضوع با اهمیت جدایی انسان از طبیعت و پیامد های جبران ناپذیر آن، بدین مقصود طرح شده است که بدن و فرا بدن انسان در راستای فهم کامل از ارتباط با زمین، چراغی شود بر راه سلامت روح و جسم بشریت. در این راستا قابل پرسش است، زندگی در ارتفاع (زندگی در خلا و عدم تماس با زمین) چگونه مخل سلامت (تن و فرا تن) شده و انسان را از وجودیت خود جدا می سازد؟ منطبق با پرسش، فرضیه ای تحت عنوان «زمین درمانی» می تواند کلیتی باشد از برای احراز سلامت. روش پژوهش توصیفی- تحلیلی بوده و گردآوری اطلاعات از طریق منابع کتابخانه ای، بررسی متون، مقالات و ادراکات شهودی انجام گرفته است.

کلمات کلیدی:

ارتفاع، سلامت روانی، ساختمان نشینی، میدان مغناطیسی، متافیزیک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1553033>

